

יקח מצע' נסעו לבדם עם הקמח והביאו לעיר קדם אור היום והקיס היו מטופרים היטב מצפנים וגם חתומים כחוסם א' כשר בקמח רק לחטות מלוא יקח אחרת (רש"מ י"ט): אלף רב עמדו הכצ"ג בניהם עם הקמח ש"פ בלי שומר אם הקמח יפה מאוד ומקושרים כהדוק בחוץ והמשקל היה בדקדוק דאיכא טורח הרבה אין לחוש לחילוף אף דליכא אף חוסם א' (רש"מ י"ט): אלף רבא טחטו חטים שמורים ובליל ש"ק היו ב' יהודים שימרים וישנו שניהם בתרדמה של שינה בהרתיים ונטחן הכל ע"י פכרים וגם עמדו שם שקיס לרורים וקשורים ונתערבו טולן ולא היה שום חמץ באותה רתיים כלל מותרים כל הקמח גם למלא שמורה (רש"מ י"ט) אבל אכור לכתחלה לטחון חטים לפסח בש"ק ואין לזה שום נד היתר בשום אופן (אשל בעד"ק רי"ב ואור"ח י"ט כאן): (כ"ט) אלף רבב (ט) **כתבתו** בדרך השונה

סק"ו בענין סתימת גומות אבן של רחיים באלאהין ע"ש וע' ספר טרונוח הנוסע על י"ד ס"ט בשם חסד לאברהם במלח בשר עם אלאהין והשו' ש"מ ח"א קמ"ב שכתבו שאינו מין מלח ומ"מ במחרנס על ש"ס ע"ז דף ל"ג ב' על רש"י מחופרות של לרוף כתב דהוא מין מלח ויש להחמיד ודו"ק וע"ל אלף ע"ר ורע"א וער"ב:

אלף רבג בימינו אלה שנתחדשו כמה מוכנות לרחיים אלא הנקי בהם לר"ך לשומר כל המקומות שמהם יוכל לבא חימוץ אם מפאת הבזק המחבל שם או מפאת הליחות או מלך התמימות וישמע חכם ויוסף לקח וכ"ז לר"ך השנחת ח"ה וירא אלקים לא ע"ה ואנשי מעשה רגילים גם לילך בעלמם אל מקום הרתיים באפשר דמלוה ו' יותר מבשלוחו ורואים בעלמם בטחינת קמחיהם (פ"מ וע"ה"ש כ"ח) וכמ"ש בחק"פ סק"ו: אלף רבד (סא) בחק"פ כתבתי בצע"ה"ד לטחון בלא ניקור באופה קו"פ י"ו יום אבל עיקר עכ"פ לר"ך לרקד הקמח

שחא נתערב איזה פירור יבש בחוך הקמח (מ"ב סק"ט ל"ן ס"ז) ואפ"ה גם בזה יש להחמיר. וכ"ש בוראי לחטות מלוא יקח אחרים (שאלה ועב"ן וביח' מאיר ומח"ש סק"ה וסד"ח י' א' ומאורי אור מובא בא"ח כ"א ורש"מ בשם ש"מ"ט בשם שא"מ"ט) וסמא דחיי אופרים וע' ש"ע"ל סק"מ"ז) ובעל סמא דחיי כתב בעלמו לי וי"ל ונלע"ד דענה דנדע שיש חמץ ממש סביב הרחים ונטחון קמח חמץ ויש גם עיסה ופרורים ובפרט בקמח וואלנץ שיש בליוואטארין כמה זעפה ובלק מקמח הכללות ונרנח דענה רוחלץ החטים ומי יודע אם אין הבזק כשאר לחמט העיסה כמג"א חס"ז ע"ו ובפרט בעוון כדי למכור לאחרים אית ביה משום אונאה נמי דפורש אין להם שנטחון כ' אילו ידעו היו פורשים חמנו ולא היו קונים וכמ"ג כתב הח"ס וגם בש"מ ועש"ה ג' בשם מהר"ם ש"ק באות י"ז ד' ע"ז ע"א שכתב דהלוקחים ניקור לפסח משלמים ביוקר כדי שיה' מבעייהם משום חשש חמץ ולא התנוי מטעם בזה הלוקחים מלבד האיסור האמור למעלה עוד נגד דעה הכריות וגינת ממון ע"ש כן ה"ג ברין זה בפרט שיש יולאין בה גם ירי אכילת מלוא והרבה יש להאריך בזה ולהריע בשופר על הרבנים המגנים בזה ואוגסים הם מחמת ממון ס' ירחם: אלף רבד דב"ה דב"ש כסוף ס"ק י"ט ז"ל אין ללאת בה בלילות הראשונות של פסח: אלף רבו טחטו בטעות ברחים חטים שחלין מלומחים ואח"כ טחטו שם חטים כשרים יש להחיר החטים האחרים דהקמח של המלומחים שנשאר מעט בהאבנים נחבטל ב"י בהקמח הכשר דלא בלא בטל ואין חו"י (כ"ש) ולפ"ז אם החטים הכשרים היו בחוץ ג"כ מלומחים אלא שהגשרו בכיבול ב"י יש לאסור בה"ג (רש"מ ג"א): אלף רבו כתב הלבוש דיוסר במקומות שכל השנה מוחין בהרחים שעורים חמוצים שקורין מאלץ ועודם לחים קלה ונדבקיין ברחים דלר"ך לנקר הרחים היטב: אגודם

אלף רבח (ס) אגודם לטחון ברחים של קיטור עם וואלנץ יש אוסרין ויש מחירין ועכ"פ א"א ליתן כלל להכשיר רק מוטל על המורה בעת שיכשיר רחים של קיטור לפסח להשגיח היטב על כל פדטי אופני מאשינמן ומחבלותיו כי עניני המאשין משתנים בכל עת וע"י מחבלה קלה חדשה ישמור פן ילכד ח"ו באיסור חמץ בפסח והחכם עיניו בראשו (ועש"ה"ח בחלק ד"ח ק"י"ב זכנתרכת מומ"ל י' ג' ואור"ח כ"א בשם רש"מ ועו"פ ובשם מנחת משה ע"ו ט' וע' עין יחזק חל"ח ע"ז מובא לקמן הס"ז סעיף ג'): אלף רבט טחטו חטים ברחים על כים ישן רק שנקרו היטב את הרחים כדינא ע' ג"מ ח"ב: אלף ר"ה הגשוח מהבארצטן של רחים אלו מחמירין להלר"ך דיקא חדשים לא ע"י ניקור ושפזוף היטב בבארצט חוק אבל השעפירעם עם הנענדער סני ע"י ניקור ושפזוף (בשו"ת אבן יקרה חל"ח כ"ד מחיר אף נקטות ימות ע"י ניקור ושפזוף ולטחון ל"י קו"פ אבל חשו' שאילה שלום מהר"ה רי"ב פוסק כמ"ש בפנים) וכאם יש רחים שרולים לעשות הכן מחדש גם חסובת אבן יקרה הג"ל כ"ה כתב שלא להקל לטחון בכיבין הישנים: (כ"ט) אלף ר"ה (סא) **דרי"ט** בפסח העיסה

במ"ש א' לר"ך להמחין יום או יומים אחר העשינה או בלש ב"מ"ש דהיינו בשמן אם לר"ך להמחין יום או יומים אחר שבענין השמן או בעודו רוחה ללוש' עש"ה חומ"ל י"ג ו' וע' השו"י לב חיים ח"ג ק"ג ועקד"ט חל"ח בשם פתח יחזק ואור"ח כ"ב: אלף ר"ב (ט) חטים ש"פ שנטחטו ברחים של י"ד ואח"כ טרע שלפני כמה שנים טחטו שם מלח יש לנדר להחיר הקמח כיון דהבא הוא רק טעם מלח הבולע לא מלה בעין (רש"מ כ"א): אלף ר"ג (עג) בחק"פ הכשרתי בדיעבד בלש חיבף אחר העשינה וע' מחוב"י שכתב דבבע"ה"ד גם לכתחלה יש להחיר בה"ג במשמרה היטב מחמירין: אלף ר"ד רע חית

דמדברי הסוסקים משמע להדיא לחימום בלא חים אינו מביא לדי חימוץ (ס"ה"ש כ"ט ע"ש מ"ש בכונת הירושלמי ס"ג ס"ך הלכה א' ע"ש):

טימן תנוד

(כ"ט) א' אלף ר"ח (א) **ב"י"ש** ברח"ש א' לטנין קמח ראדואווע על פסח ע"ל אלף קפ"ב דלר"ך לרקד יפה שלא ישאר שום סובין ומ"ש ברח"ש לטנין וואלנץ ע"ל אלף רכ"ח מזה: אלף ר"ו (ד) בחק"פ סק"ד כתבתי להסתפק אם מלרף לכזיה בטל מורסא מחוכה וחור לחוכה ולש עמה אבל משמעות ר' מנוח והגר"א ושע"ה ומ"י ומ"ב ג' ל"ן ג' וע"ה"ש ו' פוסקים דאין מלרפין וכ"כ ד"ק מובא ברח"ש סק"ד וע"ש ברח"ש בארביבות מזה וכתב המשכנלות דאם יש כזיה קמ"ה כ"א"פ יולא בה (פח"ע א') אלף ר"ז יולאין בפח שנטעשה מחבואה שאגלו החולעים (ר"ן ומ"י מ"ב ד') אלף ר"ח לכ"ע יש לחוש מאוד להסיר העלמות המדובקים בנפוח ע"י בלק מחמץ ורוע שא"א לנפוח שלא יהיה עם טלואות אם ילך ב' וג"י שמיד נעשו נקובות וכ"ז שיש לזהר אם נעשה נקב בעת טחינת קמח פסח לרבוך עכ"פ בנייוראבעק"א לא ע"י בלק וגם לרבוך הפחקאות על הקמח בנייוראביקע וגם למה לא תהיה כזית כפינדיקית ועל הארבעין ביופים כל מוכר מודיע לרבים על הפחקאות טוב הקמח ויפיו ואיזה סארט ולא יעשה כן בעוב הכשיר הקמח ולמה לא יעשו כן הרבנים לבאור בעדותם אופן הכשירם אם חלפו הגשות לעשותן מחדש או לא. ואם ניקו היטב הליוואטארין וכ"כ הרב"ש הובא בב"י חר"ג שכל משכיל בוחר לנכסו דרך היותר נפוח על אכ"כ שיש לנו לעשות ברח"ה המורה ע"ש ואח"כ טובים באמינים לאלקיס לא יעגרו בכסף מעט לקחת היותר מוכשר והיותר משומר וע' משכנלות חס"ז י"ח ואור לשאריו בהגהות